

Cartea verde privind îmbunătățirea eficienței de executare a hotărârilor judecătorești în Uniunea Europeană: poprirea asigurătorie a conturilor bancare

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2007 referitoare la Cartea verde privind creșterea eficienței de executare a hotărârilor judecătorești în Uniunea Europeană: poprirea asigurătorie a conturilor bancare (2007/2026(INI))

Parlamentul European,

- în conformitate cu Cartea verde privind creșterea eficienței de executare a hotărârilor în Uniunea Europeană: poprirea asigurătorie a conturilor bancare (COM(2006)0618),
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - în conformitate cu Raportul Comisiei pentru afaceri juridice și cu avizele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0371/2007),
- A. întrucât modalitatea de plată ce nu se bazează pe numerar și plățile transfrontaliere au înregistrat progrese semnificative și vor continua să progreseze în cadrul SEPA (Spațiul Unic de Plată în EUR);
- B. întrucât există, de fapt, în aproape toate statele membre reglementări privind folosirea măsurilor de executare, dar din cauza sistemelor juridice și a dispozițiilor procedurale ce diferă la nivel european pot fi puse în aplicare doar prin proceduri complicate și îndelungate și îi oferă debitorului posibilitatea să își transfere banii în conturi din străinătate,
- C. întrucât o procedură europeană unică privind cazurile transfrontaliere ar fi în favoarea celor care au pe rol procese în multe țări și a instituțiilor bancare care primesc ordonanțe de poprire asigurătorie din mai multe state membre;
- D. întrucât un creditor trebuie să poată acționa în cazul în care debitorul său transferă sume de bani în conturi din străinătate în scurt timp și, după caz, în repetate rânduri,
1. salută inițiativa Comisiei de a introduce, prin această Carte verde, o procedură europeană transfrontalieră în vederea asigurării disponibilităților bancare;
  2. sugerează ca în cadrul cercetărilor ulterioare să se colecteze și date statistice privind gradul real în care debitorii scapă măsurilor de executare, în vederea unei evaluări mai bune a eficienței măsurilor propuse;
  3. susține introducerea unei reglementări europene uniformizate care să se aplice în mod independent și subsidiar la condițiile de executare existente în fiecare stat național;
  4. consideră că o asemenea procedură europeană independentă, coerentă și ușor de utilizat, privind poprirea asigurătorie a conturilor bancare, sub rezerva unor garanții stricte de

natură procedurală, este de preferat armonizării legislației statelor membre;

5. subliniază faptul că această procedură ar trebui să fie valabilă doar în cazuri transfrontaliere;
6. subliniază faptul că reglementarea ar trebui să se aplice numai pentru poprirea asigurătorie a conturilor bancare și asigurarea disponibilităților bancare, și în niciun caz în vederea satisfacerii nevoilor financiare ale creditorului;
7. consideră că o astfel de procedură are ca temei juridic prevederile articolului 65 litera (c) din Tratatul CE;
8. subliniază faptul că inițierea unei astfel de proceduri trebuie să fie posibilă anterior finalizării procedurii principale;
9. subliniază faptul că aceasta este numai o procedură sumară prin care creditorul trebuie să dovedească faptul că are, într-adevăr, acest drept și să facă, de asemenea, dovada urgenței acordării ei și a periclitării drepturilor sale;
10. consideră că ordinele ar trebui să înghețe conturile și să împiedice orice transfer de fonduri până în momentul în care va fi emisă o hotărâre judecătorească din partea statului membru în care este deținut contul, ceea ce ar trebui, de asemenea, să soluționeze orice problemă a priorității creanțelor; consideră că activele care depășesc valoarea creanței pecuniare, inclusiv costurile, nu ar trebui înghețate;
11. consideră că este necesară justificarea ordinelor, cum ar fi prin existența riscului delapidării activelor; subliniază că ar trebui să existe garanții pentru a se evita ca un ordin să acopere mai multe conturi decât este necesar;
12. consideră că trebuie să existe un echilibru atent între drepturile creditorilor de a recupera datoriile și asigurarea unei protecții adecvate debitorilor;
13. consideră că trebuie să se aibă în vedere tragerea la răspundere a creditorului, în cazul în care acesta a cerut, în mod nejustificat, poprirea asigurătorie a conturilor bancare ale debitorului;
14. consideră că este necesar să se furnizeze suficiente informații în vederea identificării unui cont, chiar dacă băncile trebuie să realizeze investigații privind numele și adresa, care trebuie făcute în condiții de maximă atenție;
15. consideră adecvată verificarea posibilității de rambursare a costurilor bancare pentru poprirea asigurătorie a conturilor;
16. susține obligația creditorului de a deschide procedura principală într-un anumit termen;
17. consideră că trebuie totuși să existe posibilitatea prelungirii valabilității unui ordin de poprire asigurătorie a conturilor, în cazul în care procedurile judiciare sunt în plină desfășurare, cu condiția ca acestea din urmă să fie realizate cu atenția necesară;
18. consideră necesară limitarea popririi asigurătorii a conturilor bancare la o anumită sumă, pentru a se evita supra-asigurarea creditorului și pentru a se proteja, astfel, debitorul;

19. subliniază în mod explicit necesitatea protejării debitorului în sensul că trebuie evitată posibilitatea defăimării nejustificate a debitorului și garantat faptul că debitorul va primi o sumă minimă de subzistență;
20. consideră că este necesar ca creditorul să depună o garanție a cărei valoare să fie stabilită în funcție de suma ce trebuie asigurată ca măsură de a proteja debitorul și de a preveni abuzul din partea creditorului, aceasta în cazul în care nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească privind cazul respectiv;
21. refuză existența unui nivel de poprire aplicabil la nivel european și consideră adecvat ca debitorul să poată aplica nivelul de poprire valabil în statul respectiv;
22. susține dreptul debitorului să poată pune capăt popririi pe căi legale și prin depunerea unei garanții; consideră, în special, că, în cazul unei contestații sau al unei solicitări de anulare a unui ordin de poprire asigurătorie, pârâtul nu trebuie să fie defavorizat în ceea ce privește principiile și durata procedurii;
23. consideră necesară protejarea deosebită a conturilor mandatarilor împotriva popririi; consideră că poprirea conturilor comune ar trebui să fie condiționată de existența unor garanții și protecții corespunzătoare în ceea ce privește drepturile terților, alții decât debitorul;
24. subliniază faptul că, privind notificările referitoare la ordinele de poprire, trebuie să se asigure stabilirea unor standarde armonizate (de exemplu, prin utilizarea formularelor standard) la nivelul Uniunii Europene în ceea ce privește comunicarea dintre instanțele de judecată și bănci;
25. consideră că ordinele de poprire se transmit prin mijloace care garantează serviciul bancar din prima zi după transmitere și procesare, într-un interval de 24 de ore de la identificarea contului; banca trebuie să transmită o notificare oficială autorităților executoare și creditorului, prin care să le indice dacă suma datorată a fost reținută; de asemenea, este necesar ca banca să notifice în mod formal debitorul atunci când ordinul de poprire începe să producă efecte; consideră că ar fi de preferat notificări oficiale standard, disponibile în toate limbile UE, care să reducă sau să elimine nevoia de traducere;
26. consideră că ar trebui ca în această privință să urmeze elaborarea unui act legislativ, după caz, sub forma unei ordonanțe;
27. solicită Comisiei ca, înainte să prezinte o propunere în acest sens, să clarifice aspectele nerezolvate încă și parțial dificile printr-o verificare detaliată și extinsă și, mai ales, să realizeze o evaluare a impactului unui asemenea act legislativ;
28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.